

ODCINEK ÓSMY

PAMIĘTAMY

AS I
AM

AS I AM - JESTEM KIM JESTEM

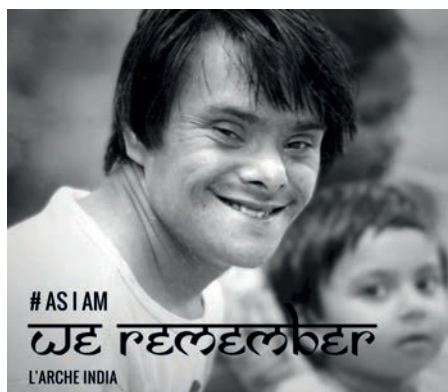
ODCINEK ÓSMY - PAMIĘTAMY

AS I
AM

STRESZCZENIE FILMU

Kiedy kończy się życie, zaczyna się żałoba. Istnieją jednak takie życia, a nawet niektóre populacje, o których społeczeństwo chciałoby zapomnieć. Bapi Sarkar, mężczyzna z zespołem Downa z Indii, w trakcie swojego życia codziennie doświadczał uczucia dezaprobaty, nieposzanowania oraz bycia zapomnianym. Jego odpowiedź dla tych, którzy mu dokuczali, zawierała się w jednym zdaniu: „Wszyscy jesteśmy ludźmi”. Film ten jest zbiorem różnych opowieści, które zaświadczać o tej prawdzie. Poprzez wspomnienia przyjaciół Bapiego, a co najistotniejsze, poprzez samoafirmację Bapiego, dowiadujemy się, że każde ludzkie życie zasługuje na godność bycia pamiętanym.

"MY TEŻ JESTEŚMY
LUDŹMI"

-Bapi Sarkar

TEMATY Z FILMU

- **Żałoba**

Kiedy ktoś umiera, jego najbliżsi często pogrążają się przez jakiś okres w żałobie. Różne kultury na całym świecie mają różne zwyczaje, które dyktują sposób przeżywania smutku i żałoby towarzyszącej śmierci. Ci, którzy znali Bapiego doświadczyli żałoby z powodu jego odejścia. Tridib wspomina, jak ciągle ścielił każdej nocy łóżko Bapiego. Binod opowiada o swoim wielkim smutku.

- **Wiara**

W filmie znajduje się kilka zdań, które dają nam wgląd w wiarę Bapiego. Jego przyjaciel mówi: „Nie wiem, do którego boga się modli, ale się modli”. Inny przyjaciel opowiada o tym, jak jechali do świątyni ORAZ kościoła razem z Bapim. Chociaż sam nie praktykował żadnej religii, jego kremacja odbyła się według tradycji hinduistycznej. Jego przyjaciel opowiada o tym, jak jego prochy zostały rozsypane do Gangesu, aby zapewnić mu możliwość ponownych narodzin.

- **Wspomnienia**

Wspomnienia są tym, czego się kurczowo trzymamy po śmierci naszych najbliższych i ukochanych osób. Wspomnienia zachowują się w różnych opowieściach i fotografiach. Podczas rozmowy, przyjaciele Bapiego dzielą się bardzo żywymi detalami, aby przywrócić Bapiego do życia. Porozrzucane po filmie fotografie Bapiego, pomagają nam wyobrazić sobie miłość Bapiego do tańca, jego poczucie humoru, oraz jego delikatną naturę.

- **Ludzka wartość**

Film rozpoczyna się od listy rzeczy, o których się rozmawia na czyimś pogrzebie. Co można powiedzieć wtedy, jeżeli, z perspektywy społeczeństwa, dana osoba nie miała nic takiego, czym mogłaby się pochwalić z życia. To z kolei każe nam się zastanowić nad tym, co stanowi o wartości ludzkiego życia.

PYTANIA DO DISKUSJI

1. Kogo oplakujemy jako społeczeństwo? Dlaczego?
2. Czy twoim zdaniem Bapi pozostawił po sobie jakąś spuściznę? Jeśli tak, to jaką? Jeśli nie, to dlaczego nie?
3. Co próbował wyrazić przyjaciel Bapiego mówiąc: „Bapi umarł. Ja umieram jeszcze więcej”?
4. Co nadaje wartość życiu osoby ludzkiej? Czy wartość ludzi wynika z faktu, że produkują różne rzeczy? Czy wartość ludzi wynika z posiadanej wiedzy? Czy też może z tego, że inni wiedzą, skąd pochodzą? A może dlatego, że wiedzą, kiedy się urodzili? Co to oznacza dla osób, którzy żyją w ubóstwie lub osób z niepełnosprawnością intelektualną?
5. W historii ludzkości, kwestia tego, kogo można zaliczyć do kategorii istot ludzkich debatowana była i jest na wielu forach. Różne czynniki tożsamościowe wykorzystywane są tylko po to, aby pewnym grupom ludzi odmówić statusu istoty ludzkiej. W czasach Arystotelesa jedna z największych debat dotyczyła tego, czy kobiety mają duszę, czy nie. Do późnych lat dwudziestego wieku, różne frakcje polityczne ciągle debatowały na temat człowieczeństwa pewnych grup etnicznych. Obecnie w kręgach personelu medycznego debatuje się nad tym, czy niektórzy ludzie z głębokim upośledzeniem intelektualnym powinni zostać uznani za pełne istoty ludzkie. Dlaczego niektórzy ludzie, nie są uznani przez innych za istoty ludzkie? Jaką rolę odgrywają w tym wszystkim interesy ekonomiczne oraz władza?

ZA KULISAMI

W trakcie robienia tego filmu reżyser nasłuchiwał się wielu niezliczonych opowieści na temat Bapiego. Śmierć Bapiego była niespodziewana, a film został zrobiony w niespełna miesiąc od jego odejścia, więc wielu z jego przyjaciół było na wczesnym etapie żałoby. Gdyby film był dłuższy, to pokazałby historię różnych chorób i powrotów do zdrowia Bapiego oraz tego, jak zmienił atmosferę całego piętra szpitala, w którym był leczony. Siła jego charyzmy sprawiła, że personel medyczny stał się grupą jego przyjaciół. Pielęgniarki przychodziły pracować z Bapim w trakcie swoich przerw, a lekarze umorzili opłaty za skomplikowane operacje. Jest to o tyle niezwykle, jeśli weźmiemy pod uwagę to, jak w ogóle zaczęło się życie Bapiego. Bapi został osierocony jako dziecko. Został wzięty pod opiekę przez św. Matkę Teresę oraz Misjonarzy Miłości, po tym, jak znaleźli go na ulicy. Ich posłannictwo skupione było w tamtych czasach przede wszystkim na tworzeniu „domu dla umierających”, a Bapi był pełen życia i energii. Kiedy wspólnota L’Arche przyjechała w odwiedziny do misjonarzy, Bapi wszędzie za nimi chodził, a nawet próbował wejść do ich samochodu. Wielokrotnie wyrażał pragnienie spędzania czasu ze wspólnotą L’Arche. Jego determinacja w końcu się opłaciła i został zaproszony do zamieszkania we wspólnocie L’Arche.

WYOBRAŹ SOBIE ŚWIAT INACZEJ

Spółeczeństwo ogólnie posiada nieskończoną zdolność uwagi jeżeli chodzi o sławne osobistości, polityków, muzyków, sportowców itp. Zwykły akt zwrócenia uwagi na osoby zapomniane może mieć przemieniający wpływ na świat. Pomyśl o swojej najbliższej okolicy i zrób listę osób, które wydają się być zapomniane. W jaki sposób można praktykować pamięć o tych, którzy są zapomnieni? Kiedy uszanowana jest ludzka godność, wszyscy na tym korzystamy.